

ਮਾਫਿੱਲੀ ਨਾਲ ਤਿਆਅ ਰਕਣ ਗੇ ਉਹ ਛੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਚੇਥੇ ਪੌਡੇ ਨੂੰ ਆਖ ਦਰਮਾਈਆ ਵਿੱਚ ਰਾਪ ਖਹਹਨ ਅਤੇ ਛਿਖ ਖੁਗਵਿੱਚੋਂ⁻²⁻ ਦੀ ਟੀਆਨਾ ਹੈ ਨਾਨਾ ਵਿੱਚ ਜੱਟਾਂ, ਗੁੱਜ਼ਾਂ, ਮੁੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕੋਮਾਂ ਦੀ। ਇਹ ਲਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੀਂ ਕੋਂਠੂੰਛਿੱਕ ਮੁਠ ਹੋ ਜਾਏ। ਪਾਣੀ ਨਿੱਜਲ ਕੀਂਹੈ ਉਹ ਨਾਲ ਦੇ ਖੁਗਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਬਲਕਿ ਦੂਰ ਦੇ ਖੁਗਵਿੱਚ ਜਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਿੜਸ਼ ਸੁਦਰ ਚਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਛਿੱਟ ਵਾਲੇ ਅਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਕੇ। ਵਰਨਾ ਦੇ ਭਾਈ ਚਾਰਕਾਂ ਲਈ ਹੈਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸਤੇ ਦੁਰਾਰ ਦੇਣੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ।

ਮੁਨਕਰ ਵਰਸ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਦੇ ਸਤਿਗੀ ਭਾਈਜਿਨਾਂ ਲਲਕੋਈ ਖਣ ਜਾਂ ਕੋਮ ਰਾਵੀਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੜ੍ਹੇ
ਪਾਂਡੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਰਮਾਈਆਕਿ ਇੱਕ ਪਹੜ ਜਿਵੇਂ ਅਗਾਂ ਵੱਧਰਾ ਹੈ ਉਦੇਂ ਹੀ ਉਹ ਵੱਡਾ ਹੋਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਮਾਨ
ਬਹਿਨ ਆਏ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਦੇਂ ਦੋ ਤਬਾਹੀ ਮੌਜੂਦ ਵਾਲੇ ਪਹੜ ਨੂੰ ਇਕ ਘਾਟੇ
ਤਿਨੇ ਕੇ ਨੇ ਰੋਕਲਿਆ। ਇਸ ਦਿਗੁਆਰੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਸਮਝਾਣ ਏਨ ਕਣਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੋਸ਼ੇ ਜਾਣ ਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਨਕਰ ਵਰਨਾ ਦੇ ਹਰ ਮਜ਼ਾਦੂ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਆ ਜਾਂਦ
ਇਹ ਸਨਕਰ ਵਰਨਾ ਦੇ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬੋਲ੍ਹਕੇ ਇੱਤੀ ਜਾਵੇ ਗੀ ਪਰ ਏਥੇ ਏਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਗੋ
ਕਾਢੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿ ਇਹ ਕੁੜ੍ਹ ਦਾ ਪਹੜ ਮੂਲਕ ਅੰਕੇ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਤਾਨ ਅਲੋਜਮਾਨਿਸਮ ਦੇ
ਬਾਪ ਉਹ ਹੋਰੀ ਹੈ ਜਿੜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਈ ਕਰੇ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ੀ ਰਖਾਏ ਜਾਂ ਕਮੈਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪਿਛੀ ਜਾਂ
ਬੋਏ ਅਗੇ ਜਾ ਕੇ ਰੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਏਨੁੰ ਮੁਖ ਅੰਤਵਾਦੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਖ ਤਬਾਹੀ ਮੱਚਾਓਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇਲੋਕਾਂ ਸਤਿਗੀ
ਕਿ 'ਸੱਚਾ' ਦਾ ਤਿਨਕਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਉਥੇ ਇਹ ਕੁਝ ਜਾਣੇਗਾ। ਯਾਨੀ ਕਿ ਜਸ ਆਦਮੀ ਪਾਸ ਪਾਸ ਦੀ ਪੀਂਹਲੀ ਵਸਤੂ 'ਗੱਤਿ' ਟੱਬਰ ਦਾ ਮੁੱਖੀ ਪਿਛੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛੂ, ਸਹਿਰ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਅਤੇ ਕੱਦੀ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਘਰ ਸਾਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਇੱਕ
ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਅੱਤਵਾਦੀ ਕੁੜ੍ਹ ਨਾਲੀਂ ਕੀਹੀ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਗੀ ਦਾ ਵਾਲੀ ਮਕਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੜ੍ਹ ਦਾ ਸੈਤਾਨ। ਵੱਡਾ ਟੱਬਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗੋਤ ਭਾਈ ਚਾਕੂ ਪਿਛੀਹੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ
ਪੜ੍ਹੇ ਪੌਡੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰਚਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸੰਕਿਸ਼ਨ ਜੀਨੀ ਕੀਹਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਰਗ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂਦੀ। ਯਾਨੀ ਕਿ ਪਿਛੂ ਵਿੱਚ ਵਖੇਰੇ ਗੋਤਾਂ ਅਤੇ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਡਾ ਟੱਬਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਏਸੇ ਹੀ ਲੰਈ
ਕਮ ਹੁੰਦੇ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੀਣ ਲੰਗੇ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਰੱਬ ਦੀ ਕੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ
ਪਿਛੂ ਦੀ ਪ੍ਰੀ ਬਹੁ ਸਾਰੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪੀ ਬਹੁ ਹੁੰਜੀਂ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਮ ਜਾਂ ਗੋਤ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨ ਹੋਵੇ।

ਮਕਦਾ। ਤਾਂ ਪਾਂਡੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਭਾਈ ਸ਼ਵਤਸ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਨੂੰ ਇਥਾ ਕਲਾਂਕਤ ਘੁੜ ਜੁੱਗਾ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਮੁਆਫ ਕਰੋ। **2 ਮਾਣੀ:-** ਪ੍ਰਿੰਜੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਸੰਚਾਰ ਅਤੀ ਮਾਲੀ ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਾ ਮਾਲੀ ਪਿਚਿ ਕਿਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਹੁਨਰਨਾਸ ਕਾਰੀ ਇਸ ਲਈ ਪਾਂਡੇ ਹਿਮਾਇਆ ਪਰਥਤ ਦੀ ਬਰਫ਼ ਵਿੱਚ ਮਮਾ ਗਈ ਅਤੇ ਏਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਜੱਟਾਂ ਦਾ, ਰਾਜ ਸ਼੍ਰੀ ਕਿਸਨ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਿ ਇੱਥ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਥੇ ਤੇ ਪੇਸ਼ਾ ਜੱਟੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ਾ ਜੱਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜੀ ਪਾਸ ਈਮਾਨੁੱਤ ਪਿਆ ਹੈ ਜੁੜਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਫਿਲੇ ਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮ ਰਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਜੀਰ ਬਹੁਤ ਮਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪੰਜਾਣ ਜਾਂ ਜਾਤੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਈ ਤੇ ਹੈਜਿਸ ਵੇਲੇ, ਅਗੇ ਜਾਕੇ ਜਾਤੀ ਦੀ ਇਹ ਮੀਅਤ ਹੋ ਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਕਤ ਵਰ ਯਾਦਵਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸਦਾ ਇਹ ਅਗਲੇ ਮਬਕਵਿਤ ਦੌਮਿਆ ਜਾਏਗਾ। **3. ਕਲਾਂਕਤ ਜੁੱਗਾ:-** ਇਹ ਚਾਰ ਜੁੱਗਾਂ ਦੀ ਚੌਕੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਧਰਮ ਦੀ ਕਾਈ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਤੇਮ ਜੁੱਗ ਹੈ ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਜਾਤੀ ਦੀ ਕੁਹਾਈ ਕੀਤਾ ਜ਼ੀਰੀ ਹੈ ਪਰ ਜਾਣ ਪੰਜਾਣ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਇਹ ਮੀਅਤ ਬਹੁਤ ਹੈ। **4. ਕਲਾਂਕਤ ਜੁੱਗਾ:-** ਇਹ ਚਾਰ ਜੁੱਗਾਂ ਦੀ ਚੌਕੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਧਰਮ ਦੀ ਕਾਈ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਇੱਤੇਮ ਜੁੱਗ ਹੈ ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਜਾਤੀ ਦੀ ਕੁਹਾਈ ਕੀਤਾ ਜ਼ੀਰੀ ਹੈ ਪਰ ਜਾਣ ਪੰਜਾਣ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਇਹ ਮੀਅਤ ਬਹੁਤ ਹੈ।

ਪੰਡਿਤ ਲਾਲਚ ਦੀ ਖਾਤਰ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਸਰਮਹੀ ਰੱਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਮਲੋਕ ਵਿੱਚ ੨. ਰਾਮ ਮਾਂ:— ਰਾਜਸੀ ਜਾਂ ਸਿਆਸੀ ਮਾਂ ਸੁਬਾਜ਼ ਮੁਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਪਿਛੇ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੀ ਕੌਂਗ ਮੱਚ ਦੀ ਲਿਮਾਕ ਨਾਨ ਹੈ। ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਨਸਾਫ਼ਾਨੀ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਬੇਸ਼ੇਤੀ ਭੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੁਸ਼ਗਿਆਂ ਦੇ ਹੱਦ ਤੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮੁਲਕ ਪਿਚਾਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਫ਼ਗਾਨ ਨੇ ਕੋਈ ਦੋਹੂਤੇ ਹੋਣ ਆਮ ਕਰਨਾ ਕਰਨ ਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੰਖਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜੀਤ ਦੀ ਬੋਚਿਆਂ ਅਤੇ ਢੂਹਿਆਂ ਉਤੇ ਬੇਗਿਆਂ ਆਮ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮੁਲਕ ਦਾ ਸਹਿਪਿਚਾਰੀ (ਬਾਪ੍ਰਤੀ) ਅਫ਼ਗਾਨਿਸਤਾਨ ਹੈ। ਹੋਰਪਿਚਾਰੀ ਮੁਲਕ ਹਨ ਬੋਲਿਆਂਦਾਨ, ਏਰਨ, ਲਈ ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੈਤਾਨ ਧਰਮੀ ਅੰਪੇਰੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸੇ ਨੂੰ ਚੈਣ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਵਾਲ੍ਯ ਜੁੱਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਆਂਦਰ। ਪਰ ਜੇ ਇਸੇ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕੌਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਗੱਭੀ ਲੋਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮੁਲਕ ਦਾ ਵਿੱਚ ਹਰਾਈਂਦਰ ਚੀਜ਼ ਮੁਕਸਾਦਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸੈਤਾਨ ਵੀ ਉਗੀ ਲੋਕ ਹੋਣ ਗੇ ਜਿੜੇ ਕਿ ਤੇਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਸਾਂਝੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਤੀ ਮਹੋਵਾਕੀਆਂ ਜਿੜੀ ਕਿ ਸਿਰ ਅਤੇ ਸੋਲੋਵਾਕ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਮੁਲਕ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਰਗੀ "ਮੁਲਕ ਜਿਵੇਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਨੰਬਰ ਦੇ ਸੈਤਾਨ ਖੱਤਰੀ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ, ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਦੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਸਾਰਸ਼ਾਤ ਜਿੜੇ ਕਿ ਗੁਰੂ ਬਗਾਵਟ ਕਿ ਰੁਮ, ਭਾਰਤ, ਬਰਤਾਨੀਅਂ ਆਂਦਰ ਹਨ। ਰਾਜਸੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਵਤਨੀ ਰੂਪ ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਦਾ ਖਾਮ ਪਿਆਲ ਰਖੀ ਕਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿੜੇ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਸਾਰਸ਼ਾਤ ਮਹੰਮਦੀ ਬੇਟੇ ਉਹ ਕੌਮ ਮੁਸਲਿਮਾਨ ਰਸਕੇ ਵੱਡੇ ਸੈਤਾਨ ਬੋਣ। ਤੀਬੇ ਦਰਕੇ ਦੇ ਸਾਰੀਆਂ ਲਈ ਜੇ ਮੁਲਕ ਤੇ ਕਾਰੀ ਪੇਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਇਕਜਾਨ ਹੋਕੇ ਲੜਾਵੇ ਹਨ।

ਸੈਤਾਨ ਕੁਕੂਲਸੇਤਾਨ ਦੇ ਗੋੜਜਿੜੇ ਅਪੇਣ ਆਪਣੇ ਆਚੀ ਗੋੜ੍ਹ ਦਮੇਦੇ ਹਨ। ਦ੍ਰੋਨ ਗੋੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਜੀ 4. ਰੂਹਾਨੀ:- ਸਾਗਿਆਂ ਜੀਵ ਜੀਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸੱਚਾ ਪਿਛੇ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਅਨੇਕ ਨਾਡਿਂ ਹਨ। ਪਾਰਬਤਮ, ਪਰਮਾਤਮ, ਰੱਬ, ਨੇਇਕ ਗਾਂ ਮਲਸ਼ੀ ਚਾਹੀ ਪਰ ਅਪਣੀ ਥ੍ਰੀਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੋਤਾਂ ਦਿੱਤੇ ਆਦੀ ਗੋੜ੍ਹ ਕੰਢ ਲੱਗੇ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ, ਰਹੀਮ, ਅਖਿ ਉਸੇ ਹੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਪਿਛੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੀਵ ਜੀਤ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਥੇ ਬੋਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਾਂ ਦੁਸ਼ਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁੜੀ ਗੋੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇਸ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗਿਆਤਰੀ ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ (Hūmān) ਜਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਗਲ ਦਾ ਪੱਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਪੇਣ ਮੁੜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਸ਼ਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਬਗੂਮ ਰੂਪੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਤਰੀ (Holy Spirit) ਅਪਣਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਬਲਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਿਛੇ ਦਾ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਜੀ ਜੋ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸੱਤ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੜਕਾਂ ਨੇ ਜੱਤ ਗਾਂ ਲੇ ਲਈ ਤਾਂ ਉਹ ਰਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਬੈਤ ਇੱਕ ਹੀ ਨਾਮ (Human or Word) ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਲਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਚੰਗੀ ਗਾਂਧਿਕ ਲਈ। ਯਤ੍ਨੀ ਕਿ ਬੰਗਲਵੇਡੇ ਸਨ ਆਦੀ ਗੋੜ੍ਹ ਪਰ ਥ੍ਰੀਮ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪੰਹਚਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਮਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੋੜ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਦੁਨਾਵਾਵੀ ਗਿਆਨ ਸੱਚ ਬੰਨਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੂ ਕਰੀਦਾ ਹੈ। ਰੂਹ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅੰਸ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਲੜਕਾ ਹੁੰਦਾ ਚੰਗੇ ਗੋੜ੍ਹ ਬੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਖੱਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰੋਤਿਨ ਫੀ ਸੱਚੀ ਅਜੇ ਵੀ ਦੇਵੇਤੇ ਹੋਣ ਪਰ ਉਹ ਡਰੇ ਅਪਣਾ ਹੈ ਨ ਕਿ ਲੜਕੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਜਿਸਮਾਨੀ ਪਿਛੇ ਦਾ ਲੜਕਾ ਹੀ ਅੰਸ਼ ਜਾਂ ਬੀਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨ ਕਿ ਲੜਕੀ ਜਿੜੀ ਇਕ ਜਾਫ਼ਾਰ ਮੁੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲਦੇ। ਏਸੇ ਹੀ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲ ਦੇ ਜੀਜ਼ੀ ਗੋੜ੍ਹ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਜੀ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰੂਪ ਸਨ ਨੇ ਤੇਰਤਾਂ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਨੌਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਇਆਂਸ ਦੇ ਅਨਿਸਾਰ ਵੀ ਲੜਕੇ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੁਰੋਮੋਹੋਣ ਦਾ ਜੋੜ X-X ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੁਨਾਂ ਬੇਦੀ ਖੱਤਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜ਼ਾਮਲਿਆ ਤੁਕਿ ਇਹ ਸੈਤਾਨ ਖੱਤਰੀ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਸਕਿ ਅਮੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਐਗਰ ਵਿੱਚ X-X ਤਾਂ 'Y' ਆਦਮੀ ਦਾ ਬੀਜ, ਤੁਖਮ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਤਰੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਿਮਾਰ ਨੇ ਗੁਡੀ ਕੋਈ ਤਾਕਟਰ ਹੀ ਨ ਗੱਲਿਆ। ਏਸੇ ਹੀ ਤੁਨਾਂ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਯਾਹੂਦੀ ਪੰਥ ਨੂੰ ਕੋਮ ਬਾਹਾਇਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਪਿਛਾ (ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ, God) ਮਾਂ (ਗਿਆਤਰੀ, Holy Spirit) ਅਤੇ ਬੇਟਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਨੀ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਿਮਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 'ਜ਼ਹਾਂ' ਕੇ ਮਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਭੇਦਿਛ ਸੀ, ਜੇ ਘਰ ਜ਼ਬ ਕੋਈ ਗੁਣੀ ਬੇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਰੀ। ਰੂਹ ਦੇ ਅਨਿਸਾਰ ਜਿਸਮਾਨੀ ਲੜਕੀ ਰੂਹਾਨੀ ਲੜਕਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਦਣ ਫੈਂਦ ਦਾ ਕਮਜ਼ੋਰੇਲ

ਦੁਆਪਰਜੁੱਗ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਦਾ ਕਮਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਮੀਤਾਂ ਤੱਕਿਇਸ ਕਲਜੁੱਗ ਦਾ ਸੰਹਿਰਾ ਸੈਤਾਨ ਖੱਤਰੀ ਅਤੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਏ। ਵਾਲੀਆਂ ਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।) ਜੱਟਕੀ ਗਲਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੜਾ ਭਾਵ ਮੀਤਾਂ ਅਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਤਾਂ ਹੁਣ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖੱਤਰੀ ਦੇਵਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨਾਈਵਿੱਚ ਯਾਦ ਮੂਰੱਖ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨਾਈ ਦੁਰਮਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਪਾਏ ਗਾ। ਹੁਣ ਪੰਹਿਚਾਣ ਵਾਲਾ ਇਨਸਾਨ ਹੀ ਹੁਕਮ੍ਬਗਾਨ ਹੋਣ ਕਰੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਘਟ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ। ਏਥੇ ਤਾਈ ਕਿ ਕੁਝ ਮੂਰੱਖ ਯਾਦ ਦੇ ਮੰਡਿਆਂ ਨੇ ਸਰਮਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੜੇ ਪੱਹਿਚਾਣ ਵਾਲਾ ਇਨਸਾਨ ਹਰਾਮਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਬੇਸ਼ਰਮ ਕੰਜ਼ਰਾਂ ਜਾਂ ਦਰਬਾਸ਼ਾ ਰਿਸ਼ੀ ਦੇ ਗੋਲੇ ਮੰਚਾਂ ਹੋਇਆ ਸੱਪ ਪਾਕੇ ਉਸ ਦੀ ਬੋਇਜ਼ਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਮੁਡੀ ਦੇ ਪੇਟ ਤੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਅੱਤ ਵਾਦੀ ਅਤੇ ਵਾਲੇ ਫੰਮ ਆਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਮ ਪਰਮ ਦੀ ਬੁੰਨਿਆਦ ਹੋਣ ਕਰੇ ਸਰਮਸਾਰ ਇਨਸਾਨ ਹੀ ਬਾਟਾ ਬਣਕੇ ਅਤੇ ਐਗਤੁਂ ਵਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਦੇ ਦਰਬਾਸ਼ਾ ਰਿਸੀ ਨਾਲ ਠੇਠ ਕੀਤਾ ਕਿਇਸ ਐਗਤੇ ਪੱਟੋਂ ਦੀ ਹੋਏ ਗਾ। ਪਰਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ਰਮ ਇਨਸਾਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪੱਗ ਮੀਤਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤਾਂ ਦਰਬਾਸ਼ਾ ਰਿਸੀ ਨੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਹੋਏ ਗਾਜ਼ੀ ਜੁੜਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਮ ਕਰੇਗਾ। ਕੰਣ ਦਾ ਭਾਵਇਗ ਹੈ ਹੁਣ ਹਰਾਮਜ਼ਾਦੇ ਜਾਂ ਸੈਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਇਥਰਾ ਮਜ਼ੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਨ ਤਰੀਕੀ ਸਾਲ ਹੋ ਜੀ ਰਸਾਈਂਚ ਕਿ ਮੁਰੱਖ ਯਾਦ ਪੰਡਿਤ ਮੁਰੱਖ ਦੀਆਂ ਦਾ ਮਾਨ ਨ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਮਕਣ ਗੇ ਅਤੇ ਮੁਰੱਖਤਾ ਇੱਹ ਦਸ ਰਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੱਦ ਦੀ ਰਸਮ ਬਾਰ ਇਨਸਾਨ ਸਿਰਫ਼ 'ਆਦਮ ਦਾ ਮੁੰਡ' ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਕਿ ਇੱਕ ਮੁਸਲਿਮ ਆਨੰਦ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਮ ਕਰਨ ਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਮੁਰੱਖ ਦੀ ਸ਼ਾਹਿਨ ਪੱਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਬਿਨ ਰਾਉਂ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਇਕ ਦਾ ਮੁੰਡ ਬਣਨ ਤੇ ਉਹ ਸ਼ਰਮ ਜਾਂ ਹਜ਼ਾ ਸਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੀਲਿਆਕਤ ਪਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਜ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰੇ ਬੜੇ ਈਮਾਨੀਆਂ ਪੰਡਿਤ ਦੇ ਮੁਰੱਖ ਯਾਦ ਅਧਿਕ ਵਿੱਚ ਲੜ੍ਹਣ ਮਰਣ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਲੱਗੇ। ਵੀਰ ਭੱਦਰ ਯਾਦ ਜਿਸ ਨੇ ਪੰਹਲਾ ਵੀ ਦੱਸਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਜਾਨ ਅਪਣੇ ਦੁਨੀਆਦੀ ਪਿਛੇ ਦਾ ਬਣਕੇ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਉਹ ਸੱਜੇ ਸਿਵ ਜੀ ਦੀ ਪਾਰਥਤੀ ਦੇ ਮਰਣ ਦੇ ਬਚੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ਼ਡੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਪਰਜਾ ਪੱਤਨੀ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪਿਛੇ ਦਾ ਰੂਗਸੀ ਮੁੰਡ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਯਨੀਂ ਕਿ ਜੁੜਾ ਆਦਮੀ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਨਾਹੈ ਉਹ ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ ਰੱਬ ਦਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪਣੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੱਟ ਦਾ ਮਾਨਿੱਤਾ, ਨੇ ਅਪੇਣ ਆਪ ਨੂੰ "ਜੱਟ" ਕੰਹਲਾਉਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਿੱਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਨਹੀਂ ਮੁੰਡ ਬਲਕਿ ਸੈਤਾਨ ਦਾ ਮੁੰਡ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਏਮੇ ਹੀ ਲਈ ਹੱਜ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਨ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੈਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਦਰਬਾਸ਼ਾ ਰਿਸੀ ਦਾ ਯਾਦ ਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਪ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਨਾ। ਹੁਣ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਬਚਈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਪਰ ਜੱਟ ਅੱਲ ਦੇ ਨਿਕਲਣ ਬਾਦ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਦਮ ਦਾ ਮੁੰਡ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਸੁੰਕ ਵਿੱਚਿਆ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹੋਣ ਤੇ ਮੁਰੰਮਦ ਨੇ ਯਾਦ ਵਾਂ ਨੇ ਸਿਵ ਮੇਣਾ ਬਨਕੇ ਸੱਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੋ ਰੋਖਿੰਦ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਦੱਸਿਆ ਕਹਿਆ ਕਿ 'ਕਹੋ ਇਮਲਾਮਾ ਅੱਜੇ ਤਾਈਂ ਦੀਮਾਨ ਕੱਚਾ ਜਾਂ ਪੱਕ ਇਲਾਵੇ ਚੱਠਨੀ ਅਗਿਆਂ ਪਰ ਜੇਹਾ ਜੀ ਤਿੰਨ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਾਜ ਕਰਨ ਸੀ ਨੂੰ ਲਾਲੜੀ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਲਾਲੜੀ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸ਼ੁਸ਼ਾਮਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਵੀ ਕਾਬੂ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਮ ਦਾ ਮੁੰਡ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਹਰਾਮਜ਼ਾਦਾ ਸੈਤਾਨ ਦਾ ਰਾਜਿਅਂ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ 'ਗਜ਼ਪੂਤ' ਕੰਹਲਾਉਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਰੱਖ ਰਾਜੇ ਅਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੁਲ ਕੇ "ਗਜ਼ਪੂਤ" ਸਨ੍ਹਲੀ ਯਾ ਅੱਤਵਾਦੀ ਮੁੰਡ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੱਜ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸੈਤਾਨ ਨੂੰ ਸਮੱਝਣ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੰਹਲਾਉਣ ਲਕਾਪੇਣ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਯਾਦ ਵਾਂ ਅਤੇ ਜੱਟਾਂ ਨੂੰ ਨੀਚ ਸਮੱਝ੍ਹਣ ਲਗ ਪੇਣ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ 'ਕੋਈ ਵੀ ਦਸ ਦੇਣਾ ਲੈਕਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਿਮ ਆਨੰਦ ਦਿੱਕ ਮੱਚਾ ਅਤੇ ਸੱਤੀ ਪੰਡਿਤ ਸਾਲ ਹੋਣ ਕੋਈ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਮਲ ਅਵਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਵਾਂ ਦੀ ਫੁੱਟ ਦਾ ਲਾਕੁ ਉਠਾਉਣ ਲਗ ਪੇਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਰੱਖ ਰਾਜਪੂਤ ਯਾਦ ਵਾਂ ਦੀ ਜੇ ਬੇਈਜ਼ਤੀ ਮੁਗਲਾਂ ਨੂੰ ਬਲਕਿ ਇਹ ਦਸ ਤੂ ਮੌਲਾਂ ਮਾਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹੈ ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਜੇ ਤਾਈਂ ਇਮਲਾਮ ਕਬੂਲ ਕਰਣ ਹੈ। ਏਮੇ ਹੀ ਬਣ ਅਤੇ ਪੱਠਾਣ ਆਈ ਨੇ ਕੀਤੀ ਉਤੇ ਗਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ। ਏਮੇ ਤਕਹਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਗਏ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੋਮਾਂ ਦੇ ਕਾਬਾ ਆਦਮਜ਼ਾਂ ਮਾਂ ਦੇਵ ਦਾ ਮਨਦਰ ਹੈ ਜਿਥੇ ਜਿਸਾਨੀ ਮੱਚ ਦੇ ਸਬਕਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਰੋਖਿੰਦ ਗੇਨਸ ਇੱਕ ਬਲਾਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੋਂ ਜੱਟ, ਗਜ਼ਪੂਤ, ਗੁੱਜਰ, ਮਰਹੂਮ ਅਤੇ ਕੋਮਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਬਣ ਗਈ। ਯਾਦ ਰੋਖਿੰਦ ਗਜ਼ਾ ਇੱਕ ਰੁਤਬਾ ਹੈ। ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲੰਬੀ ਨੱਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਬਕਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਏਸ ਫੰਮਲ ਕੰਮ ਅਤੇ ਨਜ਼ੇ ਦੀ ਪਕਾ ਰੁੰਦੀ ਹੈ ਨ ਕਿਥੇਟੇ। ਇਸ ਨੁਕਲੇ ਨੂੰ ਸਮੱਝ੍ਹੇ ਹੋਣ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੇ ਰਾਜਪੂਤ ਲਿਖਣਾ ਨਾਲ ਨੱਕ ਫੁੱਟ ਜਾਏ। ਇਸ ਲਈ ਲੋਕ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੇਨਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਥੋਂ ਅਪੇਣ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਟ, ਗੁੱਜਰ, ਮਰਹੂਮ, ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਇਲਿਖਦੇ। ਹੁਣ ਮਤਿਜੁੱਗ ਦਾ ਗਜ਼ਾ ਯਾਦ ਵਾਂ ਫੁੱਟ ਦੇ ਹਨ।

ਦੇਣਾ॥” ਰਾਇਆ ਦੁਆਪੰਚਿ ਅਧੀਹੋਈ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਗਸ਼ ਚੀਨੈ ਕੋਈ॥” “ਮਿਤ੍ਜ਼ਗੁ ਤੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਕੀਲ ਕਾ ਲਖ ਬੇਤਾਲ, ਬਾਉ ਬੀਜ ਪਿੱਲੈ ਗਏ ਅਬਕਿਉ ਉਗਵੇ ਦਾਲਿ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤੁ
ਭੁਟੀਐ ਕੰਲਜੁਗ ਉਤਮੇਜੁਗ ਮਾਹਿ, ਅਹਿਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਉਗਵੇ ਰੁਤੀਹੂ ਰੁਤਿਹੋਇ, ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਈ ਰੰਗ ਨ ਸੋਇ॥” “ਖੱਤਰੀ ਮੈ ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ
ਬਾਇ॥” “ਕੰਲਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿਜੀਉ ਏਕੁ ਹੋਰ ਰੁਤਿਨ ਕਾਈ, ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਰ, ਪੰਨਦਾਨ ਕ ਸਰੈ ਸਰੀਰੁ॥ ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ, ਸੋ ਖੱਤਰੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ॥”
ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ॥” “ਕੰਲਜੁਗ ਧਰਮ ਕਲ ਇਕ ਰਹਾਏ, ਇਕ ਪੈਰਿ ਚੜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਏ॥” “ਖੱਤਰੀਆ ਤ ਧਰਮ ਛੋਡਿਆ ਮੈਲੇਛ ਭਾਗਖਾ ਗਹੀ, ਸਿ੍ਰਮਿਟ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ
“ਮਤ੍ਜ਼ਗ ਸਤੁ ਤੇਤੇ ਜਰੀ ਦੁਆਪੰਚ ਪੂਜਾ ਚਾਰ, ਤੀਨੈ ਸੁਗ ਤੀਨੈ ਦਿੜੇ ਕੰਲ ਕੇਵਲ ਨਮਅਧਾਗਾਂ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ॥” “ਨਾਮ ਛੀਬ ਕਬੀਰੁ ਜਲਾਗ ਪੂਰੇ ਗੁਬਤੇ ਰਾਤਿ ਪਾਈ, ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
‘ਮਰਥ ਧਰਮ ਮਹਿ ਮ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ, ਹੰਗ ਕੌ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ॥” “ਮਚਿ ਕਾਲੁ ਕੁੜੁ ਵਰਗਿਆ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਹਿ ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਜਵਾਈ॥” “ਹਿੰਦੂ ਅਨ੍ਹਾ ਤੁਰਨੁ ਕਾਣ, ਦੂਹਾਂ ਤੇਗਿਆਸੀ